

עבודת המעשה
בבית הילדים

עבודת המעשה

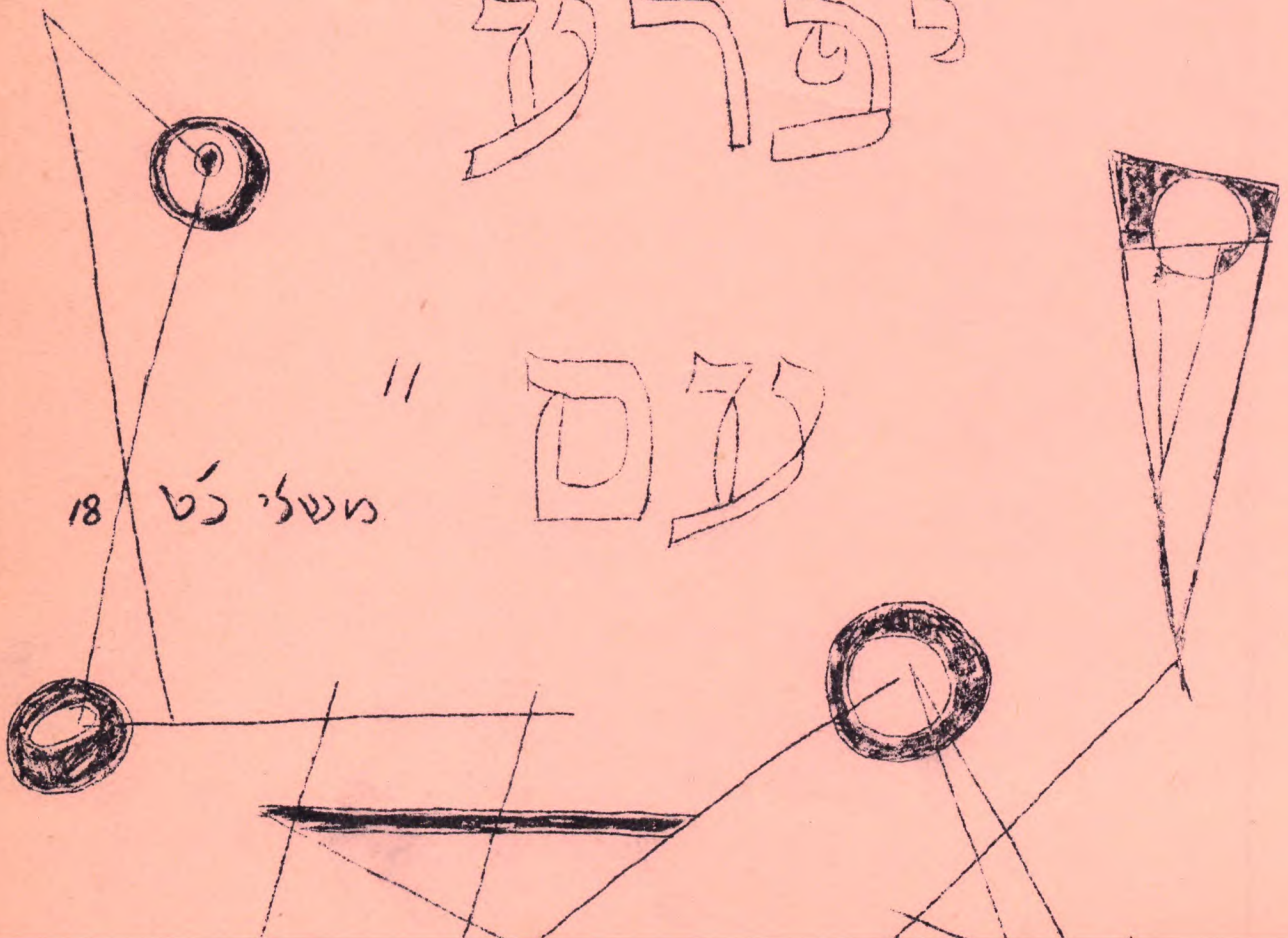
עלון מס' 116/1 ירום ראשון נר שני של חנוכה
כ"ו כסלו תשכ"ב. 4/דצמ/1961.

באין חזק

יפרע

עם

מסלול כ"ט 18

חשבנו הפעם לסגת מהדרך בה נכנס "עלומים"

בעשר השנים האחרונות, ולא סטה ממנה. החלטנו

לערוך גליון על נושא מרכזי גדול, שיקיף את

רובו של העלון, יכלול מאמר ושיחות עליו, ויעו

רר את החברה לויכוח, אשר (אנו מקוים) ימשך מעל

דפי הגיליונות הבאים.

יבחרנו בנושא "המשבר בחלוציות", וכנקודת מוצא

לו לקחנו את המאמר של רוני: "האט אפשר לדבר על משבר בחלוציות?" בעקבות

היבחר זה ניסינו לערוך שיחה על הנושא.

ביום שבת ערוב ובהיר, התכנסנו כעשרה חברה בחדר של ניסים. למרות כל

היסוסינו נפתחה שיחה ערה שגרפה את כל המשתתפים לתוכה. הדעות היו רציניות,

אך התיסרון הגדול של השיחה היה בחוסר השלמות של הרעיונות שהונעו. אף

דעה לא הקיפה רעיון שלם, אף אחד מהמשתתפים לא הוציא מסקנות מדבריו,

רב הרברים היו כחשובה לשאלות המנחה, או הוספות לדברים קודמים. חסרונו של

המנחה בכך ששאל שאלות וקיווה לקבל עליהן תשובות. לא דרש מסקנות מהדבקים

ולא דרש לגזור רעיון בשלמותו ולסכם אותו.

אך נסלח לשגיאות. היתה זו שיחה ראשונה שפתחה פתח לשיחות נוספות.

היה זה רעיון לדרך חדשה של "עלומים", דרך השיחה והבירור, ונקוה שנתמיד

בה. על החסרונות נוכל להתגבר אם נלמד מהשגיאות. לכן מנינו אותן.

לסיכום - חשוב שערכנו את השיחה על נושא סצריך לענין אותנו, לעורר

אותנו לויכוח ולמצוא דברים לתיקונו, וחשוב שסללנו דרך חדשה ל"עלומים".

נקוה שנוכל להתמיד בעריכת שיחות על נושאים אחרים, מעניינים, העומדים

ברומם של העולם, התנועה והחסיבה.

מ. ע.

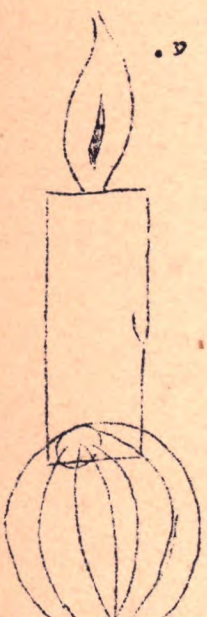

לאחר מתח רב הגישה לנו נבחרת הכדורסל

ד מ י ח נ ו כ ה נ א י ם

ארבע נקודות הפרש לסובבתנו במשחק עם

מכבי קרית מוצקין.

שכבת נעורים

האופי
בבית

§ להוכחת הרוח החלוצית המפעמת בנו, נחלצנו להצלת המסקים הזעירים - התיקים בתחילת הנת הלימודים.

§ התחלנו השנה גם ללמוד. הסתלס עלינו כל צוות המורים היסן בתוספת כח עלומים רענן ופעיל. יונה, רחל וד"ר רויך - היו ברוכים!

§ בדרך לאירגון החברה התקיימו שתי סיחות חברה שבהם דובר בעיקר על החברה.

§ בעקבות האירגון נתלו על לוח המודעות

הודעות על ריטום לחוגים. החוג שנרסמו אליו הכי הרבה הוא החוג החופשי העוסק בכלום.

§ כהמשך לארגון "הרב" התארגנה ועדת התרבות ותוצאותיה נראות בעין עצומה. מסיבת הפאר והככורה הגדולה בהשתתפות כל חברי המשק שהתקיימה בחדר האוכל, בה נתנו הסברים על צורת סמל החטיבה (יריב) ועל חיוניות האבר החטיבתי במשק (קיל).

§ בזאת לא השתפקה ועדת תרבות ומיד הוציאה מתחת ידיה את מסיבת הריקוד כמוסיקה. ההקליטים שהושמעו הצליחו להרקיז את הדמויות התלויות בעל כורחן על הקיר וכן ארבעה ננאמני החטיבה.

§ נאמני החטיבה התחילו בפעולה ויצאו לסיוור ברחבי הארץ. שבתות קריאה, שירה ועריכת עלונים כללו את מירב בנינו ובנותינו. שחקני הספסל יטעו בחופש חנוכה לקורסי ריקוד, ציור, השתלמות מדריכים ותזמורת.

שכבה בינונית

§ השכבה הבינונית, המקדישה את רוב זמנה ללימודים הצליחה להתארגן מהר יותר מאחותה הבוגרת והחלה את פעילותה ביום ספורט אדיר, שבין המכות והקללות הרמות, אפשר היה להבחין גם במשחקי הכדורגל - יד בניים ושערי-יד בנות.

§ ועדת תרבות הינה הרבה יותר חרוצה מאחותה הבוגרת בשכבת נעורים.

ערכה מסיבת פתיחה אשר פתחה את פעילות הועדה לסנה זו ובה קבלו את כתה זו והנוער לשכבה.

§ הג הטוכות נערך בפאר והדר מתחה לרושם עז של סוכה. שירי מקהלה ונגינת חלילי וח מלאו את החלל שבסוכה בצלילים מרנינים.

§ אחרי ערב שמח ביום שישי קריר ואורירי נערכה מסיבת הסתו ביום שישי שלאחריה. החברה עוד לא הסכימו לנכוח וכבר ערב שמח ביום שישי מעונן וגשום. מסיבת מוצרט לא אחרה לבוא, ועוד היד נטויה.

§ ועדת החבוה, האחות המנוונת של ועדת תרבות, פתחה את השנה בשיחת

שכבה רבתי אשר בה חוקקו את חוקי השכבה השנים מחדש. אחי הראורגניזציה בתוכנו.

הנעשה בדבר בחלוציות

זאם אפשר לדבר על משבר בחלוציות?

בשנים האחרונות אנו עדים לתופעה חדשה (חדשה לגבי תקופה קצרה של כמה מאות שנים, ודאי היתה קיימת גם לפני אלא שהתבטאה בצורה שונה). משבר בחלוציות, תופעה זו נראה שהוא ככלל עולמית אם כי בארצנו היא כרגע אקטור-אלית ביותר.

ראשית כל עלינו לברר מהי החלוציות.

החלוציות איננה מתבטאת כפי שניתן לחשוב ממבט ראשון, כמעשים מסוימים שנעשים ע"י בני אדם (לא חשוב מדוע), אלא למעשה זוהי הרוח המניעה למעשים מסוים התנדבותיים וללא כפייה. לנגב הולכים גם כיום, אלא שכאן השאלה מהו המניע לדבר - כסף, מסכורת גבוהה, או האידאל של יישוב הנגב והפרחתו.

כפי שהזכרתי כבר, אין החלוציות תופעה ישראלית בלבד, והיא קיימת בעולם כולו. נוכל למצוא לכך דוגמאות שונות בקבוצות של אנשים וגם של יחידים - ההתיישבות באמריקה, שבוצעה (בדומה להתיישבות בא"י) בתנאים קשים, וללא תמורה. דוגמא אחרת והיא דוקא של יחידים - אלברט סוויצ'ר, אדם מסכיל בעל ידיעות רבות שלא היה חסר באירופה דבר, קם ופנה לאפריקה למקומות הנחלשים ביותר, כדי לעזור לאנשים פרימיטיביים ולהשתמש בידיעותיו לחועלתם. גם במקרה זה התבצע הדבר ללא חכרה כל שהוא, או רצון להרוח אישי.

החלוציות והאידאלים השונים אינם תופעה סתמית ויש להם ערך רב בחיי האומות. ניתן להוכיח שבשקיעתם של אלה שוקעות אומות שלמות. דוגמא בולטת לכך היא האימפריה הרומית שאמנם הגיעה לשפע כלכלי, ופריחה מבחינה חומרית, אך חלה בה ירידה עצומה מבחינה רוחנית והיא נפלה. דוגמא נוספת היא יוון. ללא אידאלים אלה אין אומות אחרות יכולות להתפתח. ישראל לא היתה קיימת עתה אלמלא היה מי שהתישב במקומות שבהם קשים תנאי הקיום - ססתי הביצות והמדבר, אלמלא היה מי שיסכים לעבור מרחי רוחה לעבודה פיזית קשה תמורת שכר נמוך (דוגמת הערבים) כדי לכבוש את העבודה העיברית, ומבלי שהיה מי שיתנדב לשבת במקומות שהסכנה בהם תמידית, כדי לשמור על שלמות הארץ. ערכם של החלוציות והאידאלים מכוסאים בצורה יפה בציטטה - "באין חזון יפרע עם".

כיום, כפי שאמרתי כבר, קיים משבר בחלוציות, וכדומה לחלוציות אף הוא קיים בכל העולם. יש לברר מה הן אותן ההסיכות שגרמו דוקא בימינו למשבר, ונוכל להוכיח שלדבר מספר גורמים ומניעים. הגורם הראשון הינו - התפתחות

הטכנית הגדולה שחלה במאה ה-20, ושם קביל לה לא חלה התפתחות רוחנית רעיונית. חוסר התפתחות זו הפך במהרה. שתי מלחמות עולם גרמו גם הן להאמוצטות כל אותם ערכים שבני אדם ידעו והכירו ונוסף עוד גורם שלישי - פצצות האטום והמימן, וכל שאר כלי הנשק החדשים שמסוגלים תוך זמן קצר להביא להרס ולחורבן בעולם כולו. בקרב האנשים (ובעיקר בקרב הנוער שהוא המתבלט ביותר בתופעה

(המשך)

דברים שלא תמורת שכר ושלא לתועלתם הפרטית, ולהיטך, הם משתדלים למהר ולנצל את תענוגות החיים מבלי להתחשב כצרכי ארצותיהם וארצות אחרות, מפחד שמא מאחר תבוא שואה וחיהם יגיעו לקיצט. במקביל לכך חלה עליה ניכרת בפשיעה (שוב בעיקר בקרב הנוער) מחוסר ערכים שיפנו את בני האדם למעשים אחרים. בארצות מסוימות מהווה בעית הפשיעה בעיה חמורה ביותר (הדבר האמור בעיקר לגבי הארצות בהם שורר היום שפע כלכלי רב, כמו שוודיה, ארה"ב, גרמניה המערבית וכו'). גם בקרב הנוער שאינו נמשך לפשע אין נטייה לעבודה המועילה למדינה, ורובו של נוער זה מטרפו היא לעשות קריירה,

ללמוד כדי להרויח יותר כסף,

את כל התופעות הנ"ל אנו יכולים לראות גם בארץ. השפעת המשבר נכרת בקרב הנוער הישראלי (למרות אי היותה בעלת שפע כלכלי), וזהו החמור שבדבר. הנוער אינו רוצה ללכת לנגב אלא תמורת שכר גבוה ותנאים נוחים. רב הנערים נמצאים בערים, ושוב במידה ולומדים, לומדים למען הכסף. גם בארץ התפתחה בקרב המשפחות העשירות התופעה של "נוער הזהב" (במקביל לקבוצות ה"כיסונים" בארה"ב וה"חוליגנים" בכריה"מ). נערים אלה

מבלים את יומם בבתי הקפה, מכזבזים את כספי ההורים, ורבים מביניהם הפושעים. גם בקרב הנוער העני נותן משבר זה אותותיו, גם הוא אינו חפץ לעבוד ולנסות להתקדם בחיים, וכודאי שאינו הולך להתישב בנגב ובשובי ספר. גם הוא מבלה את רוב יומו בטילת או במקומות אחרים מסוג זה, ללא מטרה. גם בו מתפתחים הפשע והעבריינות (לא תמיד המחסור הוא הגורם הישיר לכך).

בישראל קימות מספר בעיות מיוחדות שבהן מתבטא המשבר בצורה שונה (אם כי ללא שינוי מהותי) כמו למשל בעית קיבוץ הגלויות. הנוער אינו מנסה לעזור לעולים, לקרובם אליו, שלא לדבר על ישיבה במושב עולים. ולא עוד אלא שהוא רואה עדות מסוימות, במקרה זה עדות המזרח, כנחותות ממנו. ניתן לטער שלפחות סוג מסוים של נוער אינו נפגע מהמשבר - הכונה לנוער הקיבוצי. אולם נראה שאין הדבר כך. גם פה מתגלים סימניו אפילו אם בצורה פחות כולטת, במיוחד ניכר הדבר בנקודה האחרונה - מיזוג גלויות. גם הנוער הקיבוצי אינו שם לעזור לעולים ולעיתים קרובות מתחמק מלהתקרב אליהם.

לאחר כל זאת נשאלת השאלה: האם אפשר באיזו שהיא צורה להתגבר על המשבר, או לפחות על חלק ממנו. קשה לענות על שאלה זו, כיון שזוהי תופעה שסיבותיה נעוצות בגורמים הברתיים, כלל עולמיים כתוצאה מהתפתחות מסוימת, ואין זו שאלה של חוסר אנשים שידריכו את הנוער ויקרבו אליו את האידאות.

חיטולו של המשבר (אם יבוא) אינו יכול לבוא בבת אחת אלא כההליך שימשך שנים רבות. אם כי בואו של ההליך הזה תלוי במידה רבה גם באדם עצמו, כיון שהמשבר לא יחוסל, אלא אם כן יצליח האדם להתגבר על השפל הרעיוני, לחסום את ההתפתחות העצומה של כלי הנשק הגרעיניים, ולמנוע את סכנת המלחמה.

בישראל, כפי שהזכרתי חמור משבר זה עוד יותר, כגלל מצבה הכלכלי והחשחוני. אולם דווקא משום כך, יתכן ביתר קלות להתגבר עליו (אם כי נראה שהדבר לא יוצל עד כה, ובמקום לנסות להגביר את הרוח החלוצית הרי שמורידים אותה ע"י כך

(המשך)

שמונעים מתנועות הנוער להגיע אל בתי-הספר). אך גם פה אני מדגישה שאין אפשרות להתגבר על המשבר לגמרי, ועובדה היא שאפילו בקיבוצים שבהם קיים חינוך לערכים (אם כי יש הטוענים שלא במידה מספקת) לא הצליחו למנוע לגמרי את השפעתו של המשבר.

רוני (י"א).

מברוטוקול הדיון על "משבר בחלוציות".

מנחה: האם קיים משבר בחלוציות כיום? היכן הוא מצוי? האם רק בארץ, או בכל העולם ובמזרח? האם רק בתנועה החלוצית, או כגילויים שליליים בכל הציבור כגון: אכזבה מאידאליזם וחוסר ערכים? דינה ש. (י"ב): השתנה היחס לערכים, גומרי בתי הספר בעיר שואפים לקרירה ולנוחיות.

נורית (י"ג): גם בתוך הקיבוץ עצמו קיימת אוירה כזו. בן הקיבוץ מתעניין בראש וראשונה בדברים חומריים ולא באידאליזם. דליה (י"ד): גם הל אביב בזמנו הייתה יישוב חלוצי, אך כיום אין צורך בדרך כלל בהקמת ערים.

נורית: להקים כיום עיר בנגב - גם זו חלוציות. מנחה: מה היא חלוציות? מה כולל מושג זה? דינה: קיום ערכים לטובת הכלל.

נורית: אדם ההולך להתישב בתנאים לא נוחים, למען המדינה, שלא על מנת לקבל פרס, גם הוא חלוץ.

יצחק (י"א): אולם ישנם ההולכים לנגב משום שקל יותר להשיג שם עבודה. מנחה: האדם ההולך למקומות קשים, להגשמת ערכים, להם זקוקה המדינה, מגשים ערכי חלוציות.

יוסי (י"ב): הגשמת הערכים של המדינה בהתאם ליכולתו של האדם.

מנחה: האם המשבר כולל את החלוצים עצמם או את הארץ והעולם בכלל ומה

הם הגורמים להופעת המשבר הזה?

יצחק: זוהי תופעה כלל עולמית. הגורמים למשבר זה הם המלחמה הקרה בין הגושים, והשפעת הכלכלי השורר בחלקים ניכרים בעולם.

דינה: הפחד מהסכנה האטומית המאימת להשמיד את העולם, אף הוא מהווה גורם לתופעה זו.

אפרת (י"ב): בגלל הפער הקיים בין ההתפתחות הטכנית לבין ההתפתחות הרוחנית, ההתפתחות הטכנית משיגה הרבה את ההתפתחות הרוחנית וישנה ירידה רעיונית. מנחה: מדוע ההתקדמות הטכנית גורמת לנסיגה רוחנית?

יעל (י"א): הערכים הקודמים אינם מתאימים לרמה הטכנית של היום שהתפתחה מעליהם. ולכן יש צורך ליצור ערכים חדשים.

דינה: ההתפתחות הטכנית עדיין לא מוצאה את ביטויה בתרבות ובאומנות של ימינו.

יעל: בתקופה האחרונה חדל האדם להאמין באלוהים. חוסר האמונה גם הוא אחד הגורמים הרציוניים למשבר.

לאדם להאמין עוד באלוהים, בטוב ובאמת.

אפרת: בראש האנושות עומד צוות מצומצם של אנשים בעלי רמה גבוהה מאד מבחינה רוחנית ומדעית. האדם הממוצע אינו יכול להגיע לרמה זו ויש לו רגשי נחיתות ויאוש לנוכח חוסר יכולתו להתקדם.

יעל: תמיד היה קיים סולם דרגות רוחני.

מנחה: האם לדעת הקהל אין השפעה על מכווני הפוליטיקה?

דעה כולם היתה שקימת השפעה, ואפילו חזקה על מכווני הפוליטיקה העולמית

מצד דעת הקהל.

נורית: השורש של הבריחה מאידאלים ושאיפה לנוחיות הוא היאוש שבא לאחר מלחמת העולם, ובעקב המלחמה הקרה. יאוש - שהאדם לעיתים אינו מכיר בו. לפני

שפותחו פצצות אטום הגדולות האמין האדם ב-

הגשמתם של האידאלים שהציב לו. כיום האדם

רוצה למצות את מלוא החיים ולהנות מהחיים

טבראים לו קצתם.

מנחה: "באין חזון יפרע עם". האם לנו

אין חזון? לדעתו יש לנו אידאלים נעלים

יותר מכל תקופה אחרת.

יעחק: לכל עם ישנם אידאלים, כל עם

רוצה להסליט את מסדרו בעולם.

מנחה: האם קיימת תלות הדדית בין כל

ארצות העולם מבחינה כלכלית, בסחונות

והתבוננות? ואם ישנה השפעה הדדית חזקה בין הארצות, כיצד יכול הקיבוץ לשמור

על דרך חייו, וללכת כנגד הזרם?

יעחק: ההשפעות ההדדיות החזקות מקורן באמצעי הקשר המהירים המצויים כיום -

הדיו, טלגרף וטלפון. התופעה של מסבר בחלוציות ובריחה מערכים הגיעה גם

לארץ הודות לאמצעי קשר אלה, והקיבוץ אינו יכול להתעלם מהם.

אפרת: הקיבוץ חלוי מכל הכיונות בסכיבה החיצונית - מהבחינה הכלכלית והתר-

בותית, כמו כן הוא קולט עליה המכניסה ערכים חדשים לתוכו. כל זמן שהקיבוץ

תלוי בסכיבה החיצונית ולא יכול להתפתח רק מכוחותיו העצמאיים, ללא תלות

בסכיבה חיצונית, הרי שהוא נתון להשפעות חיצוניות. מלבד זאת הקיבוץ כלל אינו

מסוגל להתבדל ולהיות מנותק מהעולם החיצוני.

נורית: דקיבוץ אינו יכול להתבדל וגם אינו שואף לכך.

מנחה: לאיר הדברים האלה, האם הקיבוץ הוא גוף חלוצי והינו כליל השלמות

או שגם הוא נפגע במסבר?

יעל: אנחנו באנשי קיבוץ מגשימים את ערכי החלוציות.

יעחק: אנו בני החסיבה איננו יכולים להחשב כחלוצים משום שנולדנו בקיבוץ

ואנו חיים בו בינתיים לא מתוך בחירתנו החופשית.

נורית (י"א): הקיבוץ היה קיים עוד לפני שאנו נולדנו, אולם למרות שאנו חיים

בקיבוץ איננו מגשימים את כל הערכים, קיימת עלינו השפעה מהחוץ.

דני: ההשפעה על הקיבוץ הינה הכרחית לאור הדברים שנאמרו כאן.

מנחה: כיום, בתקופת המסבר, האם הקיבוץ מתקדם להשגת האידאלים שלו? ובכלל,

האם בני אדם יכולים להגשים בשלמות את האידאל שבנו להם.

יעל: אנו אומרים להגשים את האידאל.

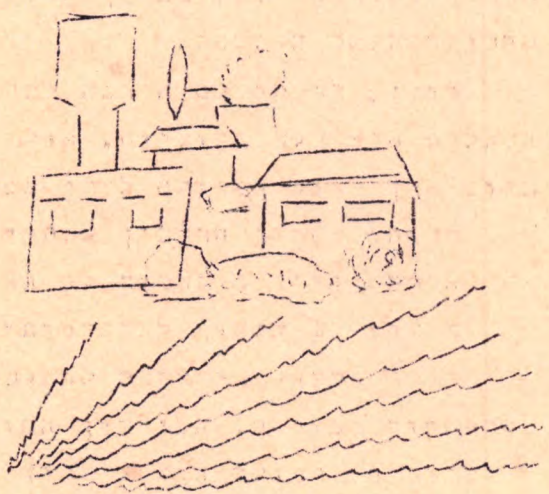
נורית: הנוער אינו הולך לנגב משום שאינו חש בכך את הכרזת השעה. לרובו של הנוער מובטח קיום הוגן בערים הגדולות. כמו כן קיימת בארץ מדיניות שיחטה לתנועה החלוצית הוא שלילי. עובדה - איסור תנועות הנוער בבית-חספר. לכן חפקידם של בני הקיבוץ הוא לא דוקא הליכה ישירה לנגב אלא הדרכת הנוער בערים להגשמה. בני הקיבוץ צריכים להשאר במסקט ולשמור על הקיים. אם תבוא הדרכה מתוך הקיבוץ בהיקף גדול הרי שיהיה בזה כח רב שישפיע על חלק גדול מהנוער לצאת להגשמה.

רוני: לדעתי גם הדרכה רכה לא תעזור לשינוי פני המצב, משום שהאווירה הכללית היא נגד חלוציות. אולי תגדל מאט ההשפעה החלוצית על הנוער, אבל כיום אין רצון לפעולה למען מטרה כללית. כל אחד עושה את ושבנו האיש. מנחה: מה הן הדרכין לפתרון הבעיה? האם הדבר תלוי בקיבוץ? אפרת: הייבום לשמור על האידאליים שלנו ולשאוף להתקדמות לקראת מטרתנו. דינה: יש לשאוף להתקדמות והתפתחותו של הקיבוץ. רוני: כרגע אין אפשר להתגבר לחלוטין על משבר זה, כי הוא בא כתוצאה מהתפתחות מסוימת. הפיתרון הסופי יבוא עם שינוי המציאות. נורית: לנוער החלוצי אין שום תכונות מיוחדות ההופכות אותו לכזה. הפיתרון טמון רק בחינוך.

מנחה: הקיבוץ אינו רק מקבל השפעה פסיכית. יש לנו אידאליים ועלינו להיות יותר אקטיביים לקידום האידאליים שלנו. יעל: גם בהודו הקיבוץ קיימת מציאות של משבר. הוא מתבטא בעיקר בבריחה מערכים.

מנחה: האם אין לקבוץ ולמדינה דרכים לפתרון עצמי של הבעיה ולהתעלמות מן ההשפעה החיצונית השלילית? אפרת: ההתפתחות בעולם היא סטיכית. האדם אינו יכול לכוון את הדברים לפי רצונו ולכן גם אין באפשרותו להתעלם מהם ולנהוג כרצונו.

דינה: בקיבוץ קיימים אידאליים רוחניים לצד האידאל החומרי, בעוד שבעיר קיים האידאל החומרי בלבד. לקיבוץ עדיפות מוסרית על העיר. יעל: כשתהיה מציאות שתאפשר את התגשמות האידאליים שלנו, הם יתגשמו. הדבר תלוי בסביבה החיצונית.

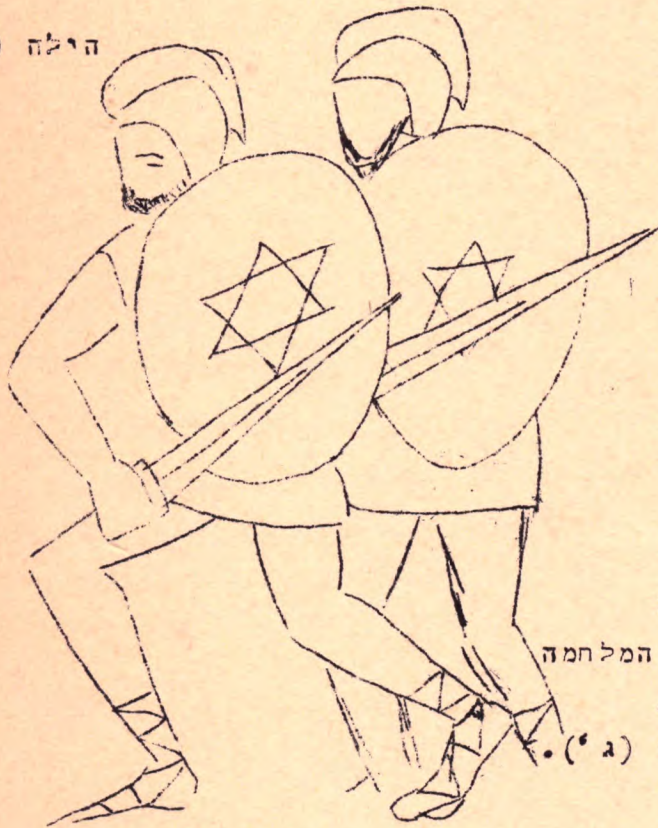

מנחה (סיכום): אין להתעלם מהמשבר בעולם, אולם אנו כישראלים צריכים להיות קנאים יותר לערכים שלנו בגלל הבעיות המיוחדות שלנו המחייבות אותנו: פיתוח הארץ, הביטחון, קליטת עליה ועוד. על אחת כמה וכמה כאנשי קיבוץ אסור לנו להסתף עם הזרם, עלינו להיות יותר רגישים לבעיות המשבר משום שאנו בין המעטים שרואים את הסכנה שבדבר. אנו צריכים להוציא את מכסי-מום הכוונות מתוכנו למען פתרון הבעיה. הדרך העיקרית לפתרון היא ע"י חינוך הנוער - אירגון תנועות הנוער בעיר. חברי הקיבוץ צריכים לצאת מהשגרה והאדישות ולהתחיל לפעול. במיוחד יש לעזור לכך את הצעירים ביותר - בני החטיבה, בנותם עוד נלחמים לרעיון וקנאים לערכים, לפני התקררם בחוג הנוער. החטיבה

פעם היה חבר שקראו לו מתתיהו והיו לו חמש בנים. אחד שמעון שני יונתן שלישי יהודה רביעי אלעזר וחמישי יוחנן. מתתיהו היה זקן וזלך למות, והיונים רצו לכבוש את הארץ. מתתיהו לפני שמת אמר לבניו שהם לא ישנו ולא יוכלו עד שתגמו המלחמה, ויהודה קרא לכולם: מי שרוצה לעבוד את אלוהינו יבוא אלי. אז באו הרבה יהודים ליהודה. אבל כמה יהודים היו פחדנים, אבל הם היו מעטים, הם לא רצו לעלות להרים.

זבאו יונים להרוס את בית המקדש אבל יהודה אמר להם אל תפחדו אנחנו ננצח אנחנו נלך מאחריהם ונפריע להם לישון והם לא יוכלו להלחם אתנו כי הם יהיו עיפים.

הילה (ג').

לפני שנים רבות

לפני שנים רבות היו פה מלחמות ובאחת מהם בארץ ישראל ואנשי כוכס מלך יונים שולט על העמים וארץ ישראל.

יהודה הוא הגואל במלחמתו את רכוש גוזל בארץ ישראל נגמרה המלחמה ליהודים שמחה רבה.

אורי (ג').

דאג המרשלד

העולם הזדעזע לשמע מות המרשלד. ידוע כבר הרבה זמן שהוא ירצח גם עוד כמה משריו. אך לא יודעים מי הרוצח. חבל באמת שלא יודעים, אחרת היו מענישים את הרוצח קשות, כי המי-תו אותו בזדון וברע לב. הלויחו התקימה בשודיה. היא היתה ברכ פאר והדר. מקהלות שרו ונגנו, שרו את ההמנון הלאומי וכו'. מישראל נכח בהלוייה אבא אבן.

המערה ביוון

לפני כמה ימים קרה דבר מענין מ-אד כאשר ביוון היתה סערה עצומה. הרוח הזאת היתה רוח טורנדו, היא הפילה 30 חללים וכמעט כל אלה שמתו, מתו בתוך מיטותיהם בזמן שישנו. שלשת אלפים ביוון הם בלי קורת גג בגלל השטפונות הגדולים. חמים הגיעו לשלשה מטר גובה וזה הרבה מאד. כולנו מקוים שהטבע לא יביא אלינו עוד אסונות כאלה. יהודה (ו').

דמויותיהן של מרי סטיוארט ואליזבט.

במעריצים בתוך חצר מלכות הוללת, מה
שחבוא בהכרמ לחיי הוללות בלתי מוסריים
ים. על כן גם טבעי היה בעינייה לרצות
את בעלה שעמד על דרך אהבתה לאחר.

למולה, ואליזבט, אשה
עכוערת שקבלה את חרי-
נוכה בחצר האנגלית
השמרנית. ילדותה לא
היתה קלה ביותר לנוכח
הפכפכנותו של אביה,
מה שגרם לאופיה הקשות.
מיצח מוסריותה אף היא

היתה מפוקפקת. אשה ערמומית שפעלה בקו
בד המטרה מקדשת את האמצעים. כאן מת-
גלה הניגוד החריף בין השתיים. מחד
מרי שפעולותיה הותוו על פי חרגש ומ-
אידך אליזבט שפעלה לפי ההגיון הקר -
השכל הפוליטי.

קווי אופין העיקריים מתגלים בנ-
קודת השיא של המחזה - הפגישה בין
השתיים. וכאן, במקביל לסיום, רואים
אנו כי למרות עדיפות הכח של אליזבט,
דוקא ידה של מרי סטיוארט על העליונה.
בזמן הפגישה שומרת מרי על גאותה,
אינה מבקשת מהמלכה חנינה, ואף אינה
מותרת על עקיצות הפוגעות בנשיותה של
אליזבט. זה במקביל לתמונה האחרונה
המתרחשת לאחר מותה של מרי. למרות
שנרצחה, נצחה מרי במאבק. אליזבט נו-
תרת בודדה, אף הקרובים לה ביותר נוט-
שים אותה במאבקה המצפוני.

תוכנו של המחזה והמשחש בו היו

מחזהו של סילר - מרי סטיוארט
סומן בחובו כמה וכמה בעיות שצצו לא
רק בתקופת המחזה עצמו אלא אף בזמנו
של המחבר.

המחזה דן במאבק
המתרחש באנגליה במאה
ה-17, בין שני כוחות
הנאבקים על הכתר האנ-
גלי. מאחרי האחד ני-
צבת הכנסייה הקתולית
ומאחרי השני הכנסייה
הפרוטסטנטית.

מצד אחד עומדת מלכת אנגליה -
אליזבט, בתו של הנרי ה-8, ומן הצד
השני - מרי סטיוארט, בתו הצעירה
יותר, שאת חינוכה קבלה כבר משחר יל-
דותה בחצרו של מלך צרפת. כשחזרה ל-
אנגליה לאחר רצח בעלה החלה לחתור
מתחת כסאה של אליזבט, בטענה, שאלי-
זבט הינה בת בלתי חוקית, ועל כן
זכותה לכתר נשללת. טענותיהן של השתיים
היו צודקות מבחינתן הן, לאור השקפו-
תיהן האתיות והמנוגדות. אליזבט היתה
בתה של אשתו השנייה, ממנה נפרד הנרי
ה-8, כלומר, בעיני אקטולים, שכנסיתם
לא הכירה בגירוסיין, נחשבה כבת בלתי
חוקית.

אליזבט היתה בשלטון בפועל, ועל
כן, לפחות אם לא מבחינה פאורטית, הרי
מבחינה מעשית היתה לה עדיפות על מרי
סטיוארט החכושה בכלא. מלבד המאבק
העיקרי התנהל בין השתיים מאבק סמוי

יום ספורט שכבתי

יום הספורט התחיל במסדר פתיחה, הכתוב השתתפו היו - ז' ח' ט' והנוער, המשחקים התנהלו בין שלש קבוצות. המשחק לבנים היה כדור-יד, ולפי דעתי הם לא נהנו ממנו. המשחקים התנהלו בצורה פראית, היו מכוח וקללות נמרצות למדי עפו באויר. אצל הבנות היה המצב קצת יותר עדין, והמשחקים לא התנהלו בעצבנות מרובה מדי.

מקרה לא נעים אירע כשהבנות מהנוער נעלבו, שלא בצדק, ולא הופיעו למסדר הסיום.

יום הספורט לא עמד על רמה נאותה, והמשחקים לא סיפקו את החברה. לדעתי יש להוציא ממנו מסקנות ביחס לימי ספורט אחרים.

אורי (ח')

מסקל מיותר

על פרד וחמור העמיסו מספר טונה של סקים. אנ נעביר לפרד סק אחד מן החמור ישא הפרד מס-פר כפול של סקים מן החמור. אם נעביר לחמור סק אחד מן הפרד ישתווה מספר הסקים על גבותיהם. כמה סקים נשא החמור וכמה הפרד?

אל
תבאקא
את הלאה!

חשב, תנסה ורונה החשבון

מסלני השנים של הסבא בעוד שלש שנים יהיה פי עלש מאשר של הנכד לפני שלש שנים. מספר השנים של הסבא לפני שלש שנים היה פי ארבע מאשר של הנכד בעוד שלש שנים.

מה מספר שנותיו של כל אחד אם סכומם הוא 120 שנים.